

Dziennik Urzędowy L 103

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
20 kwietnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 424/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 24
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 425/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi** 26
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 426/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w dniu 17 kwietnia 2007 r. w ramach wspólnotowego kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 2402/96 dla skrobi z manioku pochodzącej z Tajlandii 40
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 427/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 41
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 428/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym 43
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 429/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006 45
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 430/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007 46
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 431/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 47

DECYZJE

Komisja

2007/237/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 13 kwietnia 2007 r. zmieniająca decyzję nr 92/452/EWG w odniesieniu do niektórych zespołów pobierania i produkcji zarodków w Kanadzie, Nowej Zelandii oraz Stanach Zjednoczonych Ameryki (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1582) ⁽¹⁾** 49
-

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Decyzja Rady 2007/238/WPZiB z dnia 19 kwietnia 2007 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie** 52
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji Rady 2004/752/WE, Euratom z dnia 2 listopada 2004 r. ustanawiającej Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (Dz.U. L 333 z 9.11.2004)** 54

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 423/2007

z dnia 19 kwietnia 2007 r.

dotyczące środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 60 i 301,

uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2007/140/WPZiB z dnia 27 lutego 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 grudnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1737 (2006) („rezolucja RB ONZ nr 1737 (2006)”), stanowiącą, że Iran powinien bezzwłocznie zawiesić wszelkie działania związane ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu oraz prace nad wszelkimi projektami dotyczącymi ciężkiej wody, a także podjąć pewne działania wymagane przez Radę Gubernatorów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej („MAEA”), które Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych uznaje za niezbędne do wytworzenia zaufania w to, że cele programu jądrowego Iranu są wyłącznie pokojowe. Aby przekonać Iran do zastosowania się do wspomnianej wiążącej decyzji, Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych postanowiła, że wszystkie państwa członkowskie ONZ powinny wprowadzić szereg środków ograniczających.
- (2) Zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1737 (2006) we wspólnym stanowisku 2007/140/WPZiB określono pewne środki ograniczające wobec Iranu. Środki te obejmują zakaz wywozu i przywozu towarów i technologii, które mogłyby być wykorzystane w działaniach Iranu związanych ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu, ciężką wodą lub rozwojem systemów przenoszenia broni jądrowej, zakaz świadczenia usług związanych z takimi towarami lub technologiami, zakaz inwestycji związanych z takimi towarami i technologiami, zakaz sprowadzania takich towarów

i technologii z Iranu oraz zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych osób, podmiotów i organów zaangażowanych w takie działania, bezpośrednio z nimi związanych lub wspierających je.

- (3) Środki te wchodzą w zakres Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, dlatego do ich wdrożenia we Wspólnocie niezbędne są odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego, szczególnie w celu zapewnienia ich jednolitego stosowania przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Niniejsze rozporządzenie stanowi odstępstwo od istniejącego prawodawstwa wspólnotowego, które określa ogólne zasady przywozu z państw trzecich i wywozu do nich, a w szczególności od rozporządzenia Rady (WE) nr 1334/2000 z dnia 22 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania ⁽²⁾, w zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie obejmuje te same towary i technologie.
- (5) Ze względów praktycznych Komisja powinna być uprawniona do opublikowania wykazu zakazanych towarów i technologii oraz wszelkich zmian do niego, przyjętych przez Komitet ds. Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także do zmiany wykazu osób, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze powinny zostać zamrożone na podstawie decyzji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji.
- (6) Jeżeli chodzi o procedurę ustanawiania i zmieniania wykazu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Rada powinna sama wykonywać swoje odpowiednie uprawnienia wykonawcze, tak aby osiągnąć cele rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006), a w szczególności aby zahamować opracowywanie przez Iran sensytywnych technologii wspomagających program jądrowy i program pocisków balistycznych, a także podejmowanie przez osoby i podmioty wspierające te programy działań mających wpływ na rozprzestrzenianie materiałów jądrowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 49.

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 394/2006 (Dz.U. L 74 z 13.3.2006, str. 1).

- (7) Państwa członkowskie powinny ustalić, jakie sankcje należy zastosować w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Przewidziane sankcje muszą być proporcjonalne, skuteczne i odstraszające.
- (8) Aby zagwarantować, że środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu będą skuteczne, powinno ono wejść w życie w dniu jego publikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tylko do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „Komitet ds. Sankcji” oznacza: komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych utworzony na mocy pkt 18 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1737 (2006);
- b) „pomoc techniczna” oznacza wszelkie formy wsparcia technicznego związane z naprawami, rozbudową, produkcją, montażem, testowaniem, konserwacją lub jakąkolwiek inną usługą techniczną w postaci instrukcji, kształcenia, przekazywania praktycznej wiedzy czy umiejętności lub usług konsultingowych; pomoc techniczna obejmuje także werbalne formy pomocy;
- c) termin „towary” obejmuje produkty, materiały oraz sprzęt;
- d) termin „technologia” obejmuje oprogramowanie;
- e) „inwestycja” oznacza nabywanie udziałów lub rozszerzenie posiadanych udziałów w przedsiębiorstwach, włącznie z nabywaniem w całości tego rodzaju przedsiębiorstw, oraz nabywaniem udziałów i papierów wartościowych o charakterze udziałowym;
- f) „świadczenie usług pośrednictwa” oznacza działania osób, podmiotów oraz partnerstw działających jako pośrednicy poprzez kupno, sprzedaż lub aranżowanie przekazywania towarów i technologii, lub negocjowanie albo aranżowanie transakcji, które mają na celu przekazywanie towarów lub technologii;
- g) „fundusze” oznaczają aktywa finansowe i każdego rodzaju korzyści, w tym między innymi:
- i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, polecenia zapłaty, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;
 - ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych jednostkach, salda na kontach, długi i zobowiązania dłużne;
 - iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały,

świadczenia papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne, kontrakty pochodne;

- iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;
 - v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe;
 - vi) akredytywy, listy przewozowe (konsonamenty), kwity zastawne; oraz
 - vii) dokumenty poświadczające udział w funduszach lub środkach finansowych;
- h) „zamrożenie funduszy” oznacza uniemożliwianie wszelkich ruchów, przenoszenia, zmian, wykorzystania, udostępniania funduszy lub dokonywania transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z funduszy, w tym również zarządzanie portfelem;
- i) „zasoby gospodarcze” oznaczają aktywa każdego rodzaju, materialne i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są funduszami, lecz mogą służyć do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług;
- j) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza uniemożliwienie wykorzystania zasobów gospodarczych do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, między innymi poprzez sprzedaż, wynajem lub zastaw;
- k) „terytorium Wspólnoty” obejmuje wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się Traktat WE, na warunkach określonych w tym Traktacie, w tym ich przestrzeń lotniczą.

Artykuł 2

Zakazuje się:

- a) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu, w sposób bezpośredni lub pośredni, następujących towarów i technologii – niezależnie od tego, czy pochodzą one ze Wspólnoty czy nie – przeznaczonych dla osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Iranie albo do użytku w tym kraju:
 - i) wszelkich towarów i technologii znajdujących się w wykazach grupy dostawców jądrowych (NSG) i reżimu kontroli technologii raketowych (MTCR). Te towary i technologie wymienione są w załączniku I;

- ii) innych towarów i technologii uznanych przez Komitet ds. Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych za towary i technologie, które mogłyby być wykorzystane przez Iran w działaniach związanych ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu, ciężką wodą lub rozwojem systemów przenoszenia broni jądrowej. Te towary i technologie wymienione są również w załączniku I;
- b) świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omijanie zakazu, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 3

1. Wymagane jest wcześniejsze zezwolenie na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub wywóz, w sposób bezpośredni lub pośredni, towarów i technologii wymienionych w załączniku II – niezależnie od tego, czy pochodzą one ze Wspólnoty czy nie – przeznaczonych dla osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Iranie albo do użytku w tym kraju.

2. Załącznik II obejmuje wszelkie towary i technologie inne niż te wymienione w załączniku I, które mogłyby być wykorzystane w działaniach związanych ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu, ciężką wodą lub rozwojem systemów przenoszenia broni jądrowej lub do prowadzenia działań związanych z innymi zagadnieniami, co do których Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA) wyraziła zaniepokojenie lub określiła je jako nierozstrzygnięte.

3. Eksporterzy dostarczają właściwym organom wszystkich stosownych informacji wymaganych we wniosku o udzielenie zezwolenia na eksport.

4. Właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III nie udzielają żadnych zezwoleń na sprzedaż, dostawę, przekazywanie ani wywóz towarów lub technologii wymienionych w załączniku II, jeżeli ustalą, że taka sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz mogłyby przyczynić się do następujących działań:

- a) działania Iranu związane ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu lub z ciężką wodą;
- b) opracowanie przez Iran systemów przenoszenia broni jądrowej; lub
- c) prowadzenie przez Iran działań związanych z innymi zagadnieniami, co do których MAEA wyraziła zaniepokojenie lub określiła je jako nierozstrzygnięte.

5. Zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3 właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III mogą odmówić udzielenia zezwolenia na wywóz i mogą unieważnić, zawiesić, zmienić lub uchylić już wydane zezwolenie na wywóz.

6. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia lub unieważnienia, zawieszenia, znacznego ograniczenia lub uchylenia takiego zezwolenia zgodnie z ust. 4, państwa członkowskie powiadamiają o tym inne państwa członkowskie i Komisję i przekazują im istotne informacje na ten temat w sposób zapewniający przestrzeganie przepisów dotyczących poufności takich informacji zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego ⁽¹⁾.

7. Jeżeli dane państwo lub państwa członkowskie odmówiły zgodnie z ust. 4 udzielenia zezwolenia na daną transakcję, inne państwo członkowskie – przed udzieleniem zezwolenia na wywóz dotyczącego zasadniczo identycznych transakcji i pod warunkiem, że wcześniejsza decyzja odmowna jest nadal ważna – skonsultuje się najpierw z państwem lub państwami, które udzieliły odmowy zgodnie z ust. 5 i 6. Jeżeli w wyniku takich konsultacji odnośnie państwo członkowskie postanowi wydać zezwolenie, informuje o tym inne państwa członkowskie i Komisję, udzielając wszystkich informacji mogących uzasadnić takie postanowienie.

Artykuł 4

Zabrania się nabywania, przywozu lub transportu z Iranu towarów i technologii wymienionych w załączniku I, niezależnie od tego, czy pochodzą one z Iranu czy nie.

Artykuł 5

1. Zakazuje się:
- a) udzielania, w sposób bezpośredni lub pośredni, pomocy technicznej lub świadczenia usług pośrednictwa związanych z towarami i technologiami wymienionymi w załączniku I oraz z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem towarów wymienionych w załączniku I, która to pomoc lub świadczone usługi przeznaczone są dla osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Iranie lub do wykorzystania w tym kraju;
- b) dokonywania inwestycji w znajdujące się w Iranie przedsiębiorstwa zaangażowane w wytwarzanie towarów i technologii wymienionych w załączniku I;
- c) dostarczania, bezpośrednio lub pośrednio, środków finansowych lub pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami wymienionymi w załączniku I, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich towarów, a także udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom w Iranie oraz do wykorzystania w tym kraju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

d) świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w lit. a), b) lub c).

2. Dostarczanie:

a) pomocy technicznej lub świadczenie usług pośrednictwa związanych z towarami i technologiami wymienionymi w załączniku II oraz związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i z wykorzystywaniem tych produktów, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w Iranie lub do wykorzystania w tym kraju;

b) inwestycji w znajdujące się w Iranie przedsiębiorstwa zaangażowane w wytwarzanie towarów i technologii wymienionych w załączniku II;

c) finansowania lub pomocy finansowej związanej z produktami i technologiami, o których mowa w załączniku II, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na wszelkiego rodzaju sprzedaż, dostawy, transfer lub wywóz tych produktów lub też na świadczenie związanych z powyższymi działaniami szkoleń technicznych, usług lub pomocy, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w Iranie lub do wykorzystania w tym kraju;

wymaga zezwolenia wydawanego przez właściwy organ danego państwa członkowskiego.

3. Właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, nie udzielają żadnych zezwoleń na transakcje, o których mowa w ust. 2, jeżeli ustalą, że takie postępowanie mogłyby przyczynić się do któregośkolwiek z następujących działań:

a) działań Iranu związanych ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu lub z ciężką wodą;

b) opracowania przez Iran systemów przenoszenia broni jądrowej; lub

c) prowadzenia przez Iran działań związanych z innymi zagadnieniami, co do których MAEA wyraziła zaniepokojenie lub określiła je jako nierozstrzygnięte.

Artykuł 6

Właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, mogą udzielić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, zezwolenia na transakcję związaną z towarami i technologią, pomocą, inwestycjami lub ze świadczeniem usług pośrednictwa, o której mowa w art. 2 lub 5 ust. 1, gdy komitet określi z wyprzedzeniem i po rozpatrzeniu danego przypadku, że taka transakcja z pewnością nie wesprze opracowywania w Iranie technologii wspomagających działania wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania

materiałów jądrowych lub opracowywania systemów przenoszenia broni jądrowej, w tym jeśli takie towary i technologia, pomoc, inwestycja lub świadczenie usług pośrednictwa służą do celów związanych z żywnością lub rolnictwem, medycznych lub innych celów humanitarnych, pod warunkiem, że:

a) umowa dostawy towarów i technologii lub umowa udzielenia pomocy zawiera odpowiednie gwarancje dotyczące użytkownika końcowego; oraz

b) Iran zobowiązał się do niewykorzystywania danych towarów i technologii lub w stosownych przypadkach udzielonej pomocy w działaniach stwarzających zagrożenie rozprzestrzeniania broni jądrowej i działaniach związanych z rozwojem systemów przenoszenia broni jądrowej.

Artykuł 7

1. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku IV, pozostające w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą. W załączniku IV wymieniono osoby, podmioty i organy wskazane przez RB ONZ lub Komitet ds. Sankcji zgodnie z pkt 12 rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).

2. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku V, pozostające w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą. W załączniku V wymieniono osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, które nie są objęte załącznikiem IV, ale zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) wspólnego stanowiska 2007/140/WPZiB zostały określone jako:

a) zaangażowane w działalność Iranu stwarzającą zagrożenie rozprzestrzeniania broni jądrowej, bezpośrednio związane z taką działalnością lub wspierające ją; lub

b) zaangażowane w działalność Iranu związaną z opracowywaniem systemów przenoszenia broni jądrowej, bezpośrednio związane z taką działalnością lub wspierające ją; lub

c) działające w imieniu lub zgodnie ze wskazówkami osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w lit. a) lub b); lub

d) osoby prawne, podmioty lub organy należące do osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w lit. a) lub b) lub kontrolowane przez nie, także w nielegalny sposób.

3. Nie udostępnia się bezpośrednio ani pośrednio żadnych funduszy ani zasobów gospodarczych osobom fizycznym, prawnym, podmiotom ani organom wymienionym w załącznikach IV i V, ani nie udostępnia się takich funduszy i zasobów na korzyść takich osób, podmiotów czy organów.

4. Zabrania się umyślnego i świadomego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście w sposób bezpośredni lub pośredni środków określonych w ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 8

W drodze odstępstwa od art. 7, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, mogą zezwolić na uwolnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) fundusze lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed dniem 23 grudnia 2006 r. lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;
- b) fundusze lub zasoby gospodarcze będą wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu, w granicach określonych przez obowiązujące przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób zgłaszających takie roszczenia;
- c) decyzja o zastawie lub orzeczenie nie zostały wydane na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku IV lub V;
- d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym w danym państwie członkowskim; oraz
- e) w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 7 ust. 1, dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet ds. Sankcji o zastawie lub orzeczeniu.

Artykuł 9

W drodze odstępstwa od art. 7 i pod warunkiem, że płatność dokonywana przez osobę, podmiot lub organ wymienione w załączniku IV lub V jest należna na mocy umowy, porozumienia lub zobowiązania, zawartych przez daną osobę, podmiot lub organ lub powstałych, zanim ta osoba, podmiot czy organ został(-a) wskazany(-a) przez Komitet ds. Sankcji, Radę Bezpieczeństwa lub przez Radę, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) właściwy organ ustalił, że:
 - i) fundusze lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę, podmiot lub organ wymienione w załączniku IV lub V;
 - ii) wyżej wspomniana umowa, porozumienie lub zobowiązanie nie przyczynią się do wytwarzania, sprzedaży, nabywania, przekazywania, wywozu, przywozu ani transportu towarów i technologii wymienionych w załącznikach I i II, ani nie ułatwią korzystania z takich towarów i technologii; oraz

iii) dokonanie płatności nie narusza przepisów art. 7 ust. 3;

- b) w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 7 ust. 1, dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet ds. Sankcji o takim ustaleniu i o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia, a Komitet w ciągu dziesięciu dni roboczych od dnia powiadomienia nie wyraził sprzeciwu; oraz
- c) w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 7 ust. 2, dane państwo członkowskie powiadomiło o takim ustaleniu swojego właściwego organu i o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia inne państwa członkowskie oraz Komisję przynajmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od art. 7, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie lub udostępnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) dany organ właściwy ustalił, że wspomniane fundusze lub zasoby gospodarcze obejmują:
 - i) środki niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób wymienionych w załączniku IV lub V i pozostających na ich utrzymaniu członków rodziny, w tym środki finansowe na opłacenie artykułów spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi o charakterze użyteczności publicznej;
 - ii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych ze świadczeniem usług prawnych; lub
 - iii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie należności lub opłat za obsługę w odniesieniu do rutynowego utrzymywania lub przechowywania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; oraz

- b) jeżeli zezwolenie dotyczy osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku IV, dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet ds. Sankcji o takim ustaleniu i o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia, a Komitet w ciągu pięciu dni roboczych od dnia powiadomienia nie wyraził sprzeciwu.

2. W drodze odstępstwa od art. 7, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, mogą wyrazić zgodę na uwolnienie lub udostępnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych po ustaleniu, że są one niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem, że:

a) jeżeli zezwolenie dotyczy osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku IV, dane państwo członkowskie powiadomiło o takim ustaleniu Komitet ds. Sankcji, który je zatwierdził; oraz

b) jeżeli zezwolenie dotyczy osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku V, właściwy organ poinformował przynajmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia wszystkie inne organy właściwe państw członkowskich oraz Komisję o tym, na jakiej podstawie jego zdaniem powinno się udzielić szczególnego zezwolenia.

3. Odpowiednie państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na mocy ust. 1 i 2.

Artykuł 11

1. Artykuł 7 ust. 3 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym we Wspólnocie zasilania zamrożonych rachunków funduszami przekazanymi przez osoby trzecie na rachunek wymienionych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, pod warunkiem, że wszelkie kwoty wpływające na takie rachunki zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwe organy o takich transakcjach.

2. Artykuł 7 ust. 3 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach w postaci:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych na mocy umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed dniem 23 grudnia 2006 r.;

pod warunkiem, że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności zostają zamrożone zgodnie z art. 7 ust. 1 lub art. 7 ust. 2.

Artykuł 12

1. Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych lub odmowa ich udostępnienia, jeśli odbyły się w dobrej wierze i w oparciu o przekonanie, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie skutkują odpowiedzialnością prawną osoby fizycznej bądź prawnej, podmiotu lub organu wykonującego takie działanie ani ich dyrektorów bądź pracowników, chyba że udowodniono, że fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub wycofane na skutek zaniedbania.

2. Zakazy zawarte w art. 5 ust. 1 lit. c) i w art. 7 ust. 3 nie skutkują odpowiedzialnością prawną osoby fizycznej bądź

prawnej, podmiotu lub organu wykonującego takie działanie, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć te zakazy.

Artykuł 13

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich zasad dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej, osoby fizyczne lub prawne, organy i podmioty:

a) przekazują niezwłocznie wszelkie informacje, które ułatwiłyby dostosowanie się do przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak dane dotyczące rachunków lub kwot zamrożonych zgodnie z art. 7, właściwym organom państw członkowskich, wskazanym na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, w których wspomniane osoby fizyczne i prawne, podmioty lub organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, oraz Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich;

b) współpracują z właściwymi organami, wskazanymi na stronach internetowych wymienionych w załączniku III, w zakresie kontroli tych informacji.

2. Wszelkie dodatkowe informacje uzyskane bezpośrednio przez Komisję są udostępniane zainteresowanemu państwu członkowskiemu.

3. Wszelkie informacje przekazane lub uzyskane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie w celu, w jakim zostały przekazane lub uzyskane.

Artykuł 14

Komisja i państwa członkowskie bezzwłocznie informują się wzajemnie o środkach podejmowanych na mocy niniejszego rozporządzenia i dostarczają sobie wszelkich dostępnych informacji związanych z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących naruszeń przepisów i trudności w ich wykonywaniu oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 15

1. Komisja:

a) zmienia załącznik I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji;

b) zmienia załącznik III na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie;

c) zmienia załącznik IV na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną oraz na podstawie ustaleń podjętych przez Radę w odniesieniu do załącznika II do wspólnego stanowiska 2007/140/WPZiB, ustanawia, weryfikuje i zmienia wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2. Wykaz w załączniku V weryfikowany jest regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy.

3. Rada przedstawia indywidualne i szczególne powody podjęcia decyzji zgodnie z ust. 2 i podaje je do wiadomości zainteresowanym osobom, pomiotom i organom.

Artykuł 16

1. Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące kar nakładanych w wypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i podejmą wszelkie konieczne środki, by zapewnić ich stosowanie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach bezzwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i określają je na stronach internetowych wymienionych w załączniku III lub za pośrednictwem tych stron.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Rady
Brigitte ZYPRIES
Przewodniczący

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich właściwych organach bezzwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, po czym powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

- a) na terytorium Wspólnoty;
- b) na pokładzie każdego samolotu lub statku podlegającego jurysdykcji państwa członkowskiego;
- c) wobec każdej osoby, która jest obywatelem państwa członkowskiego i przebywa na terytorium Wspólnoty lub poza nim;
- d) do wszelkich osób prawnych, podmiotów lub organów zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państw członkowskich;
- e) do wszelkich osób prawnych, podmiotów lub organów w odniesieniu do wszelkich rodzajów działalności gospodarczej prowadzonej, w całości lub częściowo, na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK I

Towary i technologie, o których mowa w art. 2

Uwaga:

Tam, gdzie jest to możliwe, towary wymienione w niniejszym załączniku są opatrzone odniesieniem do wykazu produktów podwójnego zastosowania zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1334/2000. Jeżeli któryś z towarów wymienionych w niniejszym załączniku nie ma identycznego odpowiednika wśród produktów wymienionych w załączniku do wspomnianego rozporządzenia, numer referencyjny z wykazu produktów podwójnego zastosowania poprzedzony jest wzmianką „ex”, a decyduje opis towarów i technologii z niniejszego załącznika.

I.A. Towary

...

I.B. Technologie

...

—

ZAŁĄCZNIK II

Towary i technologie, o których mowa w art. 3

Uwagi:

1. O ile nie stwierdzono inaczej, numery odniesienia znajdujące się w kolumnie o nagłówku „Opis” odnoszą się do opisów produktów i technologii podwójnego zastosowania zamieszczonych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1334/2000.
2. Numer odniesienia w kolumnie o nagłówku „Pozycja z rozporządzenia (WE) nr 394/2006” oznacza, że właściwości produktów lub technologii opisanych w kolumnie „Opis” odbiegają od parametrów przedstawionych w opisie produktu podwójnego zastosowania, którego dotyczy odniesienie.
3. Definicje terminów znajdujących się w 'pojedynczym cudzysłowie' zamieszczone są w uwadze technicznej do danej pozycji.
4. Definicje terminów znajdujących się w "podwójnym cudzysłowie" można znaleźć w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006.

II.A. TOWARY

A0 Materiały, instalacje i urządzenia jądrowe

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A0.001	Następujące lampy z katodą wnątkową: a) lampy z jodową katodą wnątkową z oknami z czystego krzemu lub kwarcu; b) lampy z uranową katodą wnątkową	—
II.A0.002	Izolatory Faradaya o długości fali w zakresie od 500 do 650 nm	—
II.A0.003	Siatki optyczne o długości fali w zakresie od 500 do 650 nm	—
II.A0.004	Włókna światłowodowe o długości fali od 500 do 650 nm pokryte warstwami przeciwoodblaskowymi o długości fali od 500 do 650 nm i średnicy rdzenia większej niż 0,4 mm, lecz nie przekraczającej 2 mm	—
II.A0.005	Następujące elementy zbiornika reaktora jądrowego oraz urządzenia kontrolne, niewyszczególnione w pozycji 0A001: 1. Uszczelnienia 2. Elementy wewnętrzne 3. Urządzenia uszczelniające, kontrolne i pomiarowe	0A001
II.A0.006	Jądrowe systemy detekcji służące do wykrywania, identyfikacji i kwantyfikacji materiałów promieniotwórczych i promieniowania o pochodzeniu jądrowym oraz specjalnie do nich zaprojektowane elementy, niewyszczególnione w pozycjach 0A001.j lub 1A004.c	0A001.j 1A004.c
II.A0.007	Zawory wyposażone w uszczelnienia mieszkowe wykonane ze stopu aluminium lub stali nierdzewnej typu 304 lub 316 L. Uwaga: Pozycja nie obejmuje zaworów mieszkowych, o których mowa w pozycjach 0B001.c.6 oraz 2A226.	0B001.c.6 2A226
II.A0.008	Zwierciadła płaskie, wypukłe i wklęsłe pokryte silnie odbłaskową lub kontrolowaną powłoką wielowarstwową o długości fali w zakresie od 500 do 650 nm.	0B001.g.5
II.A0.009	Soczewki, polaryzatory, półfalowe płytki opóźniające (płytki $\lambda/2$), ćwierćfalowe płytki opóźniające (płytki $\lambda/4$), okna laserowe krzemowe lub kwarcowe i rotatory, pokryte warstwami przeciwoodblaskowymi o długości fali w zakresie od 500 do 650 nm.	0B001.g
II.A0.010	Rury, rurociągi, kołnierze, armatura z niklu stopów niklu lub powlekana niklem lub stopami niklu zawierającymi ponad 40 % wagowych niklu, niewyszczególnione w pozycji 2B350.h.1.	2B350

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A0.011	Następujące pompy próżniowe niewyszczególnione w pozycjach 0B002.f.2 ani 2B231: — Pompy turbomolekularne o natężeniu przepływu równym lub przekraczającym 400 l/s — Pompy Rootsa do wytwarzania próżni wstępnej, o wydajności ssania przekraczającej 200 m ³ /h Suche sprężarki śrubowe o uszczelnieniu mieszkowym oraz suche śrubowe pompy próżniowe o uszczelnieniu mieszkowym	0B002.f.2 2B231
II.A0.012	Szafki ekranowane do pracy z substancjami radioaktywnymi składowania takich substancji i operowania nimi (komory gorące).	0B006
II.A0.013	"Uran naturalny" lub "uran zubożony" lub tor w postaci metalu, stopu, związku chemicznego lub koncentratu i dowolny inny materiał zawierający jeden lub większą ilość powyższych materiałów, niewyszczególnione w pozycji 0C001.	0C001

A1 Materiały, substancje chemiczne, „mikroorganizmy” i „toksyny”

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A1.001	Rozpuszczalnik na bazie wodorofosforanu bis(2-etyloheksylu) (HDEHP lub D2HPA) w dowolnej ilości, o czystości przekraczającej 90 %	—
II.A1.002	Fluor gazowy (numer w bazie Chemical Abstracts (CAS) 7782-41-4) o czystości przekraczającej 95 %	—
II.A1.003	Uszczelnienia i uszczelki wykonane z któregokolwiek z poniższych materiałów: a) kopolimery fluorku winylidenu posiadające w 75 % lub większej proporcji strukturę beta krystaliczną bez rozciągania; b) poliimidy fluorowane zawierające w masie 10 % wagowych lub więcej związanego fluoru; c) fluorowane elastomery fosfazenowe zawierające 30 % wagowych albo więcej związanego fluoru; d) polichlorotrifluoroetylen (PCTFE, np. Kel-F ®); e) fluoroelastomery Viton; f) politetrafluoroetylen (PTFE).	
II.A1.004	Wyposażenie osobiste do wykrywania promieniowania o pochodzeniu jądrowym, w tym dozymetry osobiste Uwaga: Pozycja nie obejmuje jądrowych systemów detekcji, o których mowa w pozycji 1A004.c.	1A004.c
II.A1.005	Ogniwa elektrolityczne do produkcji fluoru o wydajności większej niż 100 g fluoru na godzinę. Uwaga: Pozycja nie obejmuje ogniw elektrolitycznych, o których mowa w pozycji 1B225.	1B225
II.A1.006	Katalizatory platynowe niewyszczególnione w pozycji 1A225, specjalnie zaprojektowane lub przygotowane do wspomagania reakcji wymiany izotopów wodoru pomiędzy wodorem a wodą w celu separacji trytu z ciężkiej wody albo w celu produkcji ciężkiej wody, i ich substytuty.	1B231, 1A225

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A1.007	<p>Aluminium i jego stopy, niewyszczególnione w pozycji 1C002b.4 ani 1C202.a, w formie surowej lub półfabrykatu o jednej z następujących właściwości:</p> <p>a) zdolne do osiągnięcia wytrzymałości na rozciąganie równej 460 MPa lub większej w temperaturze 293 °K (20 °C); lub</p> <p>b) posiadające wytrzymałość na rozciąganie równą 415 MPa lub więcej w temperaturze 298 °K(25 °C).</p>	1C002.b.4 1C202.a
II.A1.008	Metale magnetyczne, bez względu na typ i postać, o początkowej względnej przenikalności magnetycznej 120 000 lub wyższej i grubości od 0,05 mm do 0,1 mm	1C003.a
II.A1.009	<p>Następujące "materiały włókniste lub włókienkowe" lub prepregi:</p> <p>a) węglowe lub aramidowe "materiały włókniste lub włókienkowe" posiadające przynajmniej jedną z następujących właściwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) "moduł właściwy" przekraczający 10×10^6 m; lub 2) "wytrzymałość właściwa na rozciąganie" przekraczająca 17×10^4 m; <p>b) szklane "materiały włókniste lub włókienkowe" posiadające przynajmniej jedną z niżej wymienionych właściwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) "moduł sprężystości właściwy" przekraczający $3,18 \times 10^6$ m; lub 2) "wytrzymałość właściwa na rozciąganie" przekraczająca $76,2 \times 10^3$ m; <p>c) termoutwardzalne, impregnowane żywicą, ciągłe "przędze", "niedoprzędzy", "kable" lub "taśmy" o szerokości nie przekraczającej 15 mm (prepregi), wykonane z węglowych lub szklanych "materiałów włóknistych lub włókienkowych" niewyszczególnionych w pozycjach II.A1.010.a. ani II.A1.010.b.</p> <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje materiałów włóknistych ani włókienkowych określonych w pozycjach 1C010.a, 1C010.b, 1C210.a i 1C210.b.</p>	1C010.a, 1C010.b, 1C210.a 1C210.b
II.A1.010	<p>Następujące włókna impregnowane żywicą lub pakim (prepregi), włókna powlekane metalem lub węglem (preformy) lub "preformy włókien węglowych":</p> <p>a) wykonane z "materiałów włóknistych lub włókienkowych" określonych w pozycji II.A1.009 powyżej;</p> <p>b) węglowe "materiały włókniste lub włókienkowe" impregnowane "matrycą" z żywicy epoksydowej (prepregi) określone w pozycjach 1C010.a, 1C010.b lub 1C010.c, przeznaczone do naprawy konstrukcji lotniczych lub laminatów, pod warunkiem że wymiary pojedynczych arkuszy materiału nie przekraczają wielkości 50 × 90 cm;</p> <p>c) prepregi określone w pozycjach 1C010.a, 1C010.b lub 1C010.c, impregnowane żywicami fenolowymi lub epoksydowymi mającymi temperaturę zeszklenia (T_g) poniżej 433 °K (160 °C) i temperaturę sieciowania niższą niż temperatura zeszklenia.</p> <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje materiałów włóknistych lub włókienkowych, o których mowa w pozycji 1C010.e.</p>	1C010.e 1C210
II.A1.011	Kompozyty ceramiczne wzmocnione włóknami krzemowo-węglowymi używane do wyrobu głowic, członów przenoszących głowice, klap dysz, stosowanych w 'pociskach raketowych', niewyszczególnione w pozycji 1C107.	1C107
II.A1.012	<p>Stale maraging, niewyszczególnione w pozycjach 1C116 lub 1C216 zdolne do osiągnięcia wytrzymałości na rozciąganie równej 2 050 MPa lub większej przy temperaturze 293 °K (20 °C).</p> <p>Uwaga techniczna:</p> <p>Wyrażenie 'stale maraging ... »zdolne do osiągnięcia«' obejmuje stale maraging przed obróbką cieplną lub po niej.</p>	1C216

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A1.013	<p>Wolfram, tantal, węgiel wolframu, węgiel tantalu i stopy posiadające obie z poniższych właściwości:</p> <p>a) w postaci form wydrążonych o symetrii cylindrycznej lub sferycznej (w tym segmenty cylindryczne) o średnicy wewnętrznej od 50 do 300 mm; oraz</p> <p>b) masa powyżej 5 kg.</p> <p>Uwaga: Pozycja ta nie obejmuje wolframu, węgliku wolframu i stopów określonych w pozycji 1C226.</p>	1C226

A2 Przetwarzanie materiałów

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A2.001	<p>Układy do badań wibracyjnych, urządzenia i elementy z nimi związane, niewyszczególnione w pozycji 2B116:</p> <p>a) układy do badań wibracyjnych wykorzystujące techniki sprzężenia zwrotnego lub pętli zamkniętej, zawierające sterowniki cyfrowe, przystosowane do przyspieszenia o wartości skutecznej 0,1 g w przedziale między 0,1 a 2 kHz i przekazujące siły równe 50 kN lub większe, mierzone na 'stole bez utwierdzenia';</p> <p>b) sterowniki cyfrowe współpracujące ze specjalnie zaprojektowanym oprogramowaniem do badań wibracyjnych, cechujące się 'pasmem czasu rzeczywistego' powyżej 5 kHz, zaprojektowane do użytku w układach do badań wibracyjnych wyszczególnionych w pozycji II.A2.001.a;</p> <p>c) mechanizmy do wymuszania wibracji (wstrząsarki) wyposażone, albo nie, w odpowiednie wzmacniacze, zdolne do przekazywania siły 50 kN lub większych, mierzonych na 'stole bez utwierdzenia', używane w systemach do badań wibracyjnych wyszczególnionych w pozycji II.A2.001.a;</p> <p>d) konstrukcje podtrzymujące próbki do badań oraz urządzenia elektroniczne, zaprojektowane do łączenia wielu wstrząsarek w system umożliwiający uzyskanie łącznej siły skutecznej 50 kN, lub większej, mierzonych na 'stole bez utwierdzenia', i nadające się do użytku w systemach do badań wibracyjnych wyszczególnionych w pozycji II.A2.001.a.</p> <p>Uwaga techniczna: Pojęcie 'stół bez utwierdzenia' oznacza płaski stół lub powierzchnię bez uchwytów i elementów mocujących.</p>	2B116
II.A2.002	<p>Szlifierki o dokładności ustalania położenia z uwzględnieniem "wszystkich możliwych kompensacji", równą lub mniejszą (lepszą) niż 15 µm, stosownie do ISO 230/2 (1988) (1) lub równoważnych norm krajowych, wzdłuż dowolnej osi liniowej.</p> <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje szlifierek określonych w pozycjach 2B201.b oraz 2B001.c.</p>	2B201.b, 2B001.c
II.A2.002a	<p>Części i sterowniki cyfrowe specjalnie zaprojektowane do obrabiarek, o których mowa w pozycjach 2B001, 2B201 lub II.A2.002 niniejszego wykazu.</p>	

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A2.003	<p>Następujące maszyny do wyważania i powiązane z nimi urządzenia:</p> <p>a) maszyny do wyważania zaprojektowane lub zmodyfikowane dla urządzeń dentystycznych i innego sprzętu medycznego, posiadające wszystkie następujące właściwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nienadające się do wyważania wirników/zespołów o masie większej niż 3 kg; 2) nadające się do wyważania wirników/zespołów przy prędkościach obrotowych większych niż 12 500 obr./min. 3) nadające się do korekcji niewyważenia w dwu lub większej ilości płaszczyzn; oraz 4) nadające się do wyważenia resztkowego niewyważenia właściwego wynoszącego 0,2 g mm na kilogram masy wirnika; <p>b) głowice wskaźników zaprojektowane lub zmodyfikowane do wykorzystania w maszynach wyszczególnionych w pozycji II.A2.003.a powyżej.</p> <p>Uwaga techniczna: Głowice wskaźników określane są czasami jako oprzyrządowanie do wyważania.</p>	2B119
II.A2.004	<p>Niewyszczególnione w pozycji 2B225 zdalnie sterowane manipulatory, które mogą być stosowane do zdalnego wykonywania prac podczas rozdzielania radiochemicznego oraz do wykonywania prac w komorach gorących, posiadające jedną z następujących właściwości:</p> <p>a) możliwość pokonania ściany komory gorącej o grubości 0,3 m lub większej (dla operacji wykonywanych przez ścianę); lub</p> <p>b) zdolność wykonywania operacji ponad górną krawędzią ściany komory gorącej o grubości 0,3 m lub większej (dla operacji wykonywanych ponad ścianą).</p> <p>Uwaga techniczna: Zdalnie sterowane manipulatory przenoszą działanie człowieka – operatora, na ramię robocze i końcowy chwytak. Mogą występować manipulatory typu 'master/slave' lub sterowane drążkiem lub przyciskami.</p>	2B225
II.A2.005	<p>Następujące piece do obróbki cieplnej z regulowaną atmosferą:</p> <p>Piece zdolne do pracy w temperaturach powyżej 400 °C.</p>	2B226, 2B227
II.A2.006	<p>Piece do utleniania zdolne do pracy w temperaturach powyżej 400 °C.</p>	2B226, 2B227
II.A2.007	<p>'Przetworniki ciśnienia', inne niż zdefiniowane w 2B230, zdolne do pomiaru ciśnienia bezwzględnego w dowolnym punkcie z przedziału od 0 do 200 kPa i mające obydwie niżej wymienione cechy charakterystyczne:</p> <p>a) czujniki ciśnień wykonane z 'materiałów odpornych na korozję wywołaną przez UF₆' lub chronione przez nie; oraz</p> <p>b) mające którąś z poniższych cech charakterystycznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pełny zakres mniejszy niż 200 kPa i 'dokładność' lepsza niż ± 1 % całego zakresu; lub 2) pełny zakres wynoszący 200 kPa lub więcej i 'dokładność' lepsza niż 2 kPa. <p>Uwaga techniczna: Do celów 2B30 'dokładność' obejmuje nieliniowość, histerezę i powtarzalność w temperaturze otoczenia.</p>	2B230

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A2.008	<p>Urządzenia stosowane w procesie wymiany chemicznej ciecz–ciecz (mieszalniki–odstojniki, kolumny pulsacyjne lub kontaktory wirówkowe); oraz zraszacze, zraszacze parowe lub kolektory cieczy zaprojektowane do takich urządzeń, gdy wszystkie powierzchnie, które wchodzi w bezpośredni kontakt z przetwarzanymi substancjami chemicznymi są wykonane z jednego z następujących materiałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopów o zawartości wagowej powyżej 25 % niklu i 20 % chromu; 2) fluoropolimerów; 3) szkła (w tym materiałów powlekanych szklami lub emaliowanych albo wykładanych szkłem); 4) grafitu lub 'grafitu węglowego'; 5) niklu lub stopów o zawartości wagowej niklu powyżej 40 %; 6) tantalu lub stopów tantalu; 7) tytanu lub stopów tytanu; 8) cyrkonu lub stopów cyrkonu; lub 9) stali nierdzewnej. <p>Uwaga techniczna: "Grafit węglowy" jest substancją składającą się z węgla amorficznego i grafitu, w której zawartość wagowa składnika, jakim jest grafit, wynosi 8 % lub więcej.</p>	2B350.e
II.A2.009	<p>Następujące wyposażenie i części przemysłowe, inne niż te wymienione w 2B350d: wymienniki ciepła lub kondensatory o powierzchni wymiany ciepła większej niż 0,05 m² i mniejszej niż 30 m²; oraz rury, płytki, zwoje lub bloki (rdzenie) zaprojektowane do takich wymienników ciepła lub kondensatorów, gdy wszystkie powierzchnie, które wchodzi w bezpośredni kontakt z płynami są zrobione z jednego z następujących materiałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopów o zawartości wagowej powyżej 25 % niklu i 20 % chromu; 2) fluoropolimerów; 3) szkła (w tym materiałów powlekanych szklami lub emaliowanych albo wykładanych szkłem); 4) grafitu lub 'grafitu węglowego'; 5) niklu lub stopów o zawartości wagowej niklu powyżej 40 %; 6) tantalu lub stopów tantalu; 7) tytanu lub stopów tytanu; 8) cyrkonu lub stopów cyrkonu; 9) węgla krzemu; 10) węgla tytanu; lub 11) stali nierdzewnej. <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje chłodnic samochodowych.</p>	2B350.d
II.A2.010	<p>Pompy wielokrotnie uszczelnione i nieuszczelnione, inne niż wymienione w 2B350i, odpowiednie dla płynów agresywnych korozyjnie, o maksymalnym natężeniu przepływu, według specyfikacji producenta, powyżej 0,6 m³/h, lub pompy próżniowe o maksymalnym natężeniu przepływu, według specyfikacji producenta, powyżej 5 m³/h (mierzone w warunkach znormalizowanej temperatury 273 °K (0 °C) oraz ciśnienia (101,3 kPa)); obudowy (korpusy) pomp, wstępnie uformowane obudowy, wirniki, rotory lub dysze pomp strumieniowych zaprojektowane dla takich pomp, w których wszystkie powierzchnie wchodzące w bezpośredni kontakt z przetwarzanymi lub znajdującymi się w nich środkami chemicznymi, wykonane są z jednego z następujących materiałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stali nierdzewnej; 2) stopu aluminium. 	2B350.i

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A2.011	<p>Separatory odśrodkowe, zdolne do ciągłego oddzielania bez rozprzestrzeniania aerozoli, wykonane ze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopów o zawartości wagowej powyżej 25 % niklu i 20 % chromu; 2) fluoropolimerów; 3) szkła (w tym materiałów powlekanych szklivami lub emaliowanych albo wykładanych szkłem); 4) niklu lub stopów o zawartości wagowej niklu powyżej 40 %; 5) tantalu lub stopów tantalu; 6) tytanu lub stopów tytanu; lub 7) cyrkonu lub stopów cyrkonu. <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje separatorów odśrodkowych, o których mowa w pozycji 2B352.c.</p>	2B352.c
II.A2.012	<p>Spiekane filtry metalowe wykonane z niklu lub stopu niklu o zawartości wagowej niklu 40 % lub więcej.</p> <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje filtrów, o których mowa w pozycji 2B352.d.</p>	2B352.d

A3 Elektronika

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A3.001	<p>Wysokonapięciowe zasilacze prądu stałego, mające obydwie poniższe cechy:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zdolność do ciągłego wytwarzania, w czasie 8 godzin, napięcia o wartości 10 kV lub większego o mocy wyjściowej 5 kW lub większej z wychyleniami oscylującymi lub bez; oraz b) stabilność prądu lub napięcia, w czasie 4 godzin, lepsza niż 0,1 %. <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje zasilaczy prądu, o których mowa w pozycjach 0B001.j.5 oraz 3A227.</p>	3A227
II.A3.002	<p>Spektrometry masowe, inne niż wymienione w 2A233 lub 0B002g, zdolne do pomiaru mas jonów o wartości 200 mas atomowych lub większej oraz mające rozdzielczość większą niż 2 części na 200, oraz źródła jonów do tych urządzeń, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) plazmowe spektrometry masowe ze sprzężeniem indukcyjnym (ICP/MS); b) jarzeniowe spektrometry masowe (GDMS); c) termojonizacyjne spektrometry masowe (TIMS); d) spektrometry masowe z zespołami do bombardowania elektronami, mające komorę ze źródłem elektronów wykonaną z materiałów odpornych na UF₆, wykładaną lub powlekaną takimi materiałami; e) następujące spektrometry masowe z wiązką molekularną: <ol style="list-style-type: none"> 1) mające komorę ze źródłem molekuł wykonaną ze stali nierdzewnej lub molibdenu, wykładaną lub powlekaną takimi materiałami, wyposażone w wymrażarkę umożliwiającą chłodzenie do 193 K (-80 °C) lub poniżej; lub 2) mające komorę ze źródłem molekuł wykonaną z materiałów odpornych na UF₆, wykładaną lub powlekaną takimi materiałami; f) spektrometry masowe ze źródłem jonów do mikrofluoryzacji zaprojektowane do pracy w obecności aktywności lub fluorków aktywności. 	3A233

A6 Czujniki i lasery

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A6.001	Pręty z granatu itrowo-glinowego (YAG)	
II.A6.002	Materiały optyczne dla promieniowania podczerwonego w zakresie długości fali 9–17 μm i części do nich, w tym części z tellurku kadmu (CdTe). Uwaga: Pozycja nie obejmuje kamer i części, o których mowa w pozycji 6A003.	6A003
II.A6.003	Układy korekcji czoła fali do stosowania z wiązkami laserowymi o średnicy przekraczającej 4 mm, oraz części specjalnie do nich zaprojektowane, w tym układy sterowania, czujniki czoła fazy i "odkształcalne" zwierciadła, także zwierciadła bimorficzne. Uwaga: Pozycja nie obejmuje zwierciadeł, o których mowa w pozycjach 6A004.a, 6A005.e oraz 6A005.f.	6A004.a, 6A005.e, 6A005.f
II.A6.004	Lasery na jonach argonu o przeciętnej mocy wyjściowej równej 5 W lub większej. Uwaga: Pozycja nie obejmuje "laserów" na jonach argonu, o których mowa w pozycjach 0B001.g.5, 6A005 oraz 6A205.a.	6A005.a.6, 6A205.a
II.A6.005	"Lasery" półprzewodnikowe i części do nich, w tym: a) pojedyncze "lasery" półprzewodnikowe o mocy większej niż 200 mW każdy, w ilościach większych niż 100; b) baterie "laserów" półprzewodnikowych o mocy większej niż 20 W. Uwagi: 1. "Lasery" półprzewodnikowe są zwykle nazywane diodami "laserowymi". 2. Pozycja nie obejmuje "laserów", o których mowa w pozycjach 0B001.g.5, 0B001.h.6 oraz 6A005.b. 3. Pozycja nie obejmuje diod "laserowych" o długości fali w zakresie 1 200–2 000 nm.	6A005.b
II.A6.006	"Lasery" półprzewodnikowe przestrajalne i matryce przestrajalnych "laserów" półprzewodnikowych o długości fali od 9 μm do 17 μm , jak również matryce „laserów” półprzewodnikowych zawierających przynajmniej jedną matrycę przestrajalnych "laserów" półprzewodnikowych o tej długości fali. Uwagi: 1. "Lasery" półprzewodnikowe są zwykle nazywane diodami "laserowymi". 2. Pozycja nie obejmuje "laserów" półprzewodnikowych, o których mowa w pozycjach 0B001.h.6 oraz 6A005.b.	6A005.b
II.A6.007	Następujące "przestrajalne" "lasery" na ciele stałym oraz części zaprojektowane specjalnie do nich: a) lasery tytanowo-szafirowe; b) lasery Aleksandrytowe. Uwaga: Pozycja nie obejmuje laserów tytanowo-szafirowych i Aleksandrytowych, o których mowa w pozycjach 0B001.g.5, 0B001.h.6 oraz 6A005.c.1.	6A005.c.1

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A6.008	<p>"Lasery" z domieszką neodymową (inną niż szkło), o długościach fali wyjściowej większych niż 1 000 nm, lecz nie przekraczających 1 100 nm oraz o energii wyjściowej większej niż 10 J na impuls.</p> <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje "laserów" z domieszką neodymową (inną niż szkło), o których mowa w pozycji 6A005.c.2.b.</p>	6A005.c.2
II.A6.009	<p>Elementy akustyczno-optyczne, w tym:</p> <p>a) przetworniki obrazu i urządzenia obrazowe na ciele stałym, mające częstotliwość powtarzania równą 1 kHz lub więcej;</p> <p>b) urządzenia związane z częstotliwością powtarzania;</p> <p>c) komórki Pockela.</p>	6A203.b.4.c
II.A6.010	<p>Kamery telewizyjne zabezpieczone przed promieniowaniem lub soczewki do nich, inne niż wymienione w 6A203c, skonstruowane w taki sposób (lub jako takie sklasyfikowane), aby były w stanie wytrzymać promieniowanie o całkowitym natężeniu powyżej 50×10^3 Gy (Si) (5×10^6 rad (Si)) bez pogorszenia własności eksploatacyjnych.</p> <p>Uwaga techniczna: Termin Gy (Si) dotyczy energii w dżulach na kilogram, pochłanianej przez nieprzykrytą próbkę silikonową wystawioną na promieniowanie jonizujące.</p>	6A203.c
II.A6.011	<p>Wzmacniacze i oscylatory do przestrajalnych, impulsowych laserów barwnikowych mające wszystkie następujące właściwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pracujące w przedziale długości fal od 300 nm do 800 nm; 2) średnia moc wyjściowa powyżej 10 W, ale nie przekraczająca 30 W; 3) częstotliwość powtarzania powyżej 1 Hz; oraz 4) szerokość impulsu poniżej 100 ns. <p>Uwagi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pozycja nie obejmuje oscylatorów pracujących w jednym trybie. 2. Pozycja nie obejmuje wzmacniaczy i oscylatorów do przestrajalnych, impulsowych laserów barwnikowych, o których mowa w pozycjach 6A205.d, 0B001.g.5 oraz 6A005. 	6A205.c
II.A6.012	<p>Impulsowe "lasery" na dwutlenku węgla, mające wszystkie następujące właściwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pracujące w przedziale długości fal od 9 000 nm do 11 000 nm; 2) częstotliwość powtarzania powyżej 250 Hz; 3) średnia moc wyjściowa powyżej 100 W, ale nie przekraczająca 500 W; oraz 4) szerokość impulsu poniżej 200 ns. <p>Uwaga: Pozycja nie obejmuje wzmacniaczy i oscylatorów do przestrajalnych, impulsowych laserów barwnikowych, o których mowa w pozycjach 6A205.d, 0B001.h.6 oraz 6A005.</p>	6A205.d

A7 Nawigacja i awionika

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.A7.001	<p>Następujące układy bezwładnościowe i elementy specjalnie zaprojektowane:</p> <p>I. Następujące bezwładnościowe systemy nawigacyjne certyfikowane do stosowania w "cywilnych statkach powietrznych" przez władze cywilne państwa strony Porozumienia z Wassenaar oraz specjalnie zaprojektowane elementy:</p> <p>a) bezwładnościowe układy nawigacyjne (INS) (z zawieszeniem kardanowym lub innym) i urządzenia bezwładnościowe, przeznaczone dla "samolotów", pojazdów lądowych, jednostek pływających (powierzchniowych lub podwodnych) lub "statków kosmicznych" do pomiarów wysokości, naprowadzania lub sterowania oraz specjalnie do nich przeznaczone podzespoły, mające jedną z wymienionych poniżej cech charakterystycznych:</p> <p>1) błąd nawigacji (czysto inercyjny) po prawidłowej regulacji, przy prędkości 0,8 (lub mniej) mili morskiej na godzinę (nm/hr) równy wartości CEP (Circular Error Probable) lub mniejszej (lepiej); lub</p> <p>2) zgodnie ze specyfikacjami przewidziane do pracy przy przyspieszeniu liniowym przekraczającym 10 g;</p> <p>b) hybrydowe bezwładnościowe układy nawigacyjne współpracujące z globalnymi satelitarnymi systemami nawigacyjnymi (GNSS) lub z systemami "Nawigacji opartej na bazach danych" ("DBRN") do ustalania położenia, naprowadzania lub sterowania, po normalnym zestrojeniu, cechujące się dokładnością pozycyjną nawigacji bezwładnościowego układu nawigacyjnego, po utracie kontaktu z GNSS lub "DBRN" przez okres do czterech minut, mniejszą (lepszą) niż CEP wynoszącą 10 metrów;</p> <p>c) bezwładnościowe urządzenia do wyznaczania azymutu, kursu lub wskazywania północy, mające jedną z poniższych właściwości, oraz specjalnie do nich zaprojektowane elementy:</p> <p>1) zaprojektowane tak, żeby dokładność wyznaczania azymutu, kursu lub północy była równa lub mniejsza (lepsza) niż 6 minut kątowych (wartość średnia kwadratowa) na szerokości 45 stopni; lub</p> <p>2) zaprojektowane tak, żeby miały nieroboczy poziom wstrząsów 900 g lub większy przez okres 1 milisekundy albo większy.</p> <p>Uwaga: Parametry pozycji I.a i I.b mają zastosowanie wraz z jednym z poniższych warunków środowiskowych:</p> <p>1) wejściowe drgania przypadkowe o całkowitej wielkości średniej kwadratowej 7,7 g przez pierwsze pół godziny oraz ogólny czas trwania testu 1,5 godziny na każdą z trzech prostopadłych osi, gdy drgania przypadkowe spełniają następujące warunki:</p> <p>a) stała gęstość widmowa mocy o wartości 0,04 g²/Hz w przedziale częstotliwości od 15 do 1 000 Hz; oraz</p> <p>b) gęstość widmowa mocy malejąca od 0,04 g²/Hz do 0,01 g²/Hz w przedziale częstotliwości od 1 000 do 2 000 Hz;</p> <p>2) przechylenie i odchylenie równe lub większe niż + 2,62 radian/s (150 stopni/s); lub</p> <p>3) zgodnie z normami krajowymi równoważnymi pkt 1 lub 2 powyżej.</p>	7A003, 7A103

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
	<p>Uwagi techniczne:</p> <p>1. I.b odnosi się do układów, w których bezwładnościowe układy nawigacyjne lub inne niezależne pomoce nawigacyjne są wbudowane w jedno urządzenie w celu uzyskania poprawy parametrów.</p> <p>2. CEP – w kołowym rozkładzie normalnym promień okręgu zawierającego 50 % poszczególnych wyników pomiarów albo promień okręgu, w którym występuje 50 % prawdopodobieństwo.</p> <p>II. Systemy teodolitowe zawierające urządzenia inercyjne specjalnie przeznaczone do cywilnych zastosowań badawczych i zaprojektowane tak, żeby dokładność wyznaczania azymutu, kursu lub północy była równa lub mniejsza (lepiej) niż 6 minut kątowych (wartość średnia kwadratowa) na szerokości 45 stopni oraz elementy specjalnie do nich zaprojektowane.</p> <p>III. Urządzenia bezwładnościowe lub inne zawierające przyspieszeniomierze określone w pozycji 7A001 lub 7A101, zaprojektowane i opracowane jako czujniki MWD (pomiar podczas wiercenia) stosowane podczas prac wiertniczych.</p>	

II.B. TECHNOLOGIE

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 394/2006
II.B.001	Technologia potrzebna do opracowania, produkcji lub wykorzystania towarów wymienionych w części A powyżej.	

ZAŁĄCZNIK III

Strony internetowe zawierające informacje na temat właściwych organów, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 3, art. 6, 8, 9, 10 ust. 1, art. 10 ust. 2, art. 13 ust. 1 i art. 17 oraz adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BUŁGARIA

<http://www.mfa.government.bg>

REPUBLIKA CZESKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DANIA

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTONIA

http://web-visual.vm.ee/est/kat_622/

GRECJA

<http://www.ypex.gov.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/International+Sanctions/>

HISZPANIA

www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones+Internacionales

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/un_eu_restrictive_measures_ireland/competent_authorities

WŁOCHY

<http://www.esteri.it/UE/deroghe.html>

CYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt>

LUKSEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/nemzetkozi_szankciok.htm

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

<http://www.minbuza.nl/sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/index.php?unde=doc&id=32311&idlnk=1&cat=3>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

SZWECJA

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

<http://www.fco.gov.uk/competentauthorities>

Adres, na który należy przysyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej:

Komisja Europejska

DG ds. Stosunków Zewnętrznych

Directorate A. Platforma kryzysowa i koordynacja polityki w ramach WPZiB

Jednostka A.2. Zarządzanie kryzysowe i zapobieganie konfliktom

CHAR 12/106

B-1049 Bruksela/Brussel (Belgia)

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

Tel.: (32 2) 295 55 85, 299 11 76

Faks: (32 2) 299 08 73

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 7 ust. 1

A. Osoby prawne, podmioty i organy

1. Atomic Energy Organisation of Iran, (AEOI). Dalsze informacje: organizacja zaangażowana w program jądrowy Iranu.
2. Defence Industries Organisation (DIO). Dalsze informacje: a) nadrzędny podmiot kontrolowany przez Ministerstwo Obrony i Logistyki Sił Zbrojnych (ang. Ministry of Defense and Armed Forces Logistics, MODAFL), którego pewne podmioty zależne były zaangażowane w program produkcji elementów do wirówek oraz w program pocisków; b) zaangażowany w program jądrowy Iranu.
3. Fajr Industrial Group. Dalsze informacje: a) podmiot wcześniej znany jako Instrumentation Factory Plant; b) podmiot zależny AIO; c) zaangażowany w irański program pocisków balistycznych.
4. Farayand Technique. Dalsze informacje: a) zaangażowana w program jądrowy Iranu (program wirówek); b) wskazana w sprawozdaniach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.
5. Kala-Electric (*alias* Kalaye Electric). Dalsze informacje: a) dostawca PFEP – Natanz; b) zaangażowany w program jądrowy Iranu.
6. Mesbah Energy Company. Dalsze informacje: a) dostawca reaktora badawczego A40 – Arak; b) podmiot zaangażowany w program jądrowy Iranu.
7. Pars Trash Company. Dalsze informacje: a) zaangażowana w program jądrowy Iranu (program wirówek); b) wskazana w sprawozdaniach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.
8. 7th of Tir. Dalsze informacje: a) podmiot zależny DIO, ogólnie uważany za podmiot bezpośrednio zaangażowany w program jądrowy Iranu; b) zaangażowany w program jądrowy Iranu.
9. Shahid Bagheri Industrial Group (SBIG). Dalsze informacje: a) podmiot zależny AIO; b) zaangażowany w irański program pocisków balistycznych.
10. Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG). Dalsze informacje: a) podmiot zależny AIO; b) zaangażowany w irański program pocisków balistycznych.

B. Osoby fizyczne

1. Dawood Agha-Jani. Funkcja: Stanowisko: szef PFEP (Natanz). Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.
2. Behman Asgarpour. Funkcja: kierownik ds. operacyjnych (Arak). Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.

3. Bahmanyar Morteza Bahmanyar. Funkcja: szef departamentu finansów i budżetu w AIO. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w irański program pocisków balistycznych.
4. Ahmad Vahid Dastjerdi. Funkcja: szef AIO. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w irański program pocisków balistycznych.
5. Reza-Gholi Esmaeli. Funkcja: szef departamentu handlu i spraw międzynarodowych w AIO. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w irański program pocisków balistycznych.
6. Ali Hajinia Leilabadi. Funkcja: Dyrektor Generalny Mesbah Energy Company. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.
7. Jafar Mohammadi. Funkcja: doradca techniczny przy AEIOI (odpowiedzialny za zarządzanie produkcją zaworów do wirówek). Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.
8. Ehsan Monajemi. Funkcja: kierownik projektów konstrukcyjnych w Natanz. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.
9. Mohammad Mehdi Nejad Nouri. Tytuł: generał broni. Funkcja: rektor Wyższej Szkoły Technologii Zbrojeniowych im. Maleka Ashtara. Dalsze informacje: wydział chemii tej szkoły jest związany z MODALF i prowadził eksperymenty z berylem. osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.
10. Mohammad Qannadi. Funkcja: wiceprezes AEIOI ds. badań naukowych i rozwoju. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy Iranu.
11. Yahya Rahim Safavi. Tytuł: generał broni. Funkcja: dowódca IRGC – Pasdaran. Dalsze informacje: osoba zaangażowana w program jądrowy i program pocisków balistycznych Iranu.
12. Hosein Salimi. Tytuł: generał. Funkcja: dowódca sił powietrznych, IRGC (Pasdaran). Dalsze informacje: osoba zaangażowana w irański program pocisków balistycznych.

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 7 ust. 2

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 424/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	59,2
	TN	139,0
	TR	146,3
	ZZ	114,8
0707 00 05	JO	171,8
	MA	54,4
	TR	156,4
	ZZ	127,5
0709 90 70	MA	35,8
	TR	75,5
	ZZ	55,7
0709 90 80	EG	242,2
	ZZ	242,2
0805 10 20	EG	41,3
	IL	69,3
	MA	44,6
	TN	53,0
	ZZ	52,1
0805 50 10	IL	57,2
	TR	52,9
	ZZ	55,1
0808 10 80	AR	82,2
	BR	82,4
	CA	105,7
	CL	90,8
	CN	91,9
	NZ	129,8
	US	130,8
	UY	79,6
	ZA	89,5
ZZ	98,1	
0808 20 50	AR	77,4
	CL	86,5
	ZA	90,3
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 425/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1365/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

W rozporządzeniu (WE) nr 1365/2006 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 Komisja powinna dokonać ustaleń dotyczących wykonania tego rozporządzenia.
- (2) Konieczne jest dostosowanie definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 poprzez dodanie nowych definicji oraz sformułowanie wyjaśnień i wytycznych dotyczących zgłaszania danych dla zapewnienia zharmonizowanych ram metodologicznych gromadzenia danych i zestawiania porównywalnych statystyk na poziomie Wspólnoty.
- (3) Konieczne jest dostosowanie zakresu gromadzenia danych oraz treści załączników do rozporządzenia (WE) nr 1365/2006, aby zapewnić odpowiednie objęcie danymi statystycznymi tego rodzaju transportu oraz aby umożliwić zestawianie odpowiednich statystyk na poziomie Wspólnoty.
- (4) Należy określić opisy plików danych, a także format i nośnik służący przekazywaniu danych, aby zagwarantować, że będą one przetwarzane szybko i w sposób charakteryzujący się efektywnością pod względem kosztów.
- (5) Należy przyjąć przepisy w zakresie rozpowszechniania wyników statystycznych.
- (6) Dlatego też rozporządzenie (WE) nr 1365/2006 należy odpowiednio zmienić.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego, powołanego decyzją Rady 89/382/EWG, Euratom⁽²⁾,

- a) »śródlądowe żeglowne drogi wodne« oznaczają szlaki wodne niebędące częścią wód morskich, które w wyniku swoich cech naturalnych lub przetworzenia przez człowieka nadają się do żeglugi, głównie prowadzonej przez statki żeglugi śródlądowej;
- b) »statek żeglugi śródlądowej« oznacza jednostkę pływającą zaprojektowaną w celu przewożenia towarów lub transportu publicznego pasażerów, poruszającą się głównie po śródlądowych żeglownych drogach wodnych bądź w obrębie lub bezpośrednim sąsiedztwie wód chronionych lub obszarów, gdzie stosuje się przepisy portowe;
- c) »przynależność państwowa statku« odnosi się do kraju, w którym statek jest zarejestrowany;
- d) »śródlądowy transport wodny« oznacza wszelki przewóz towarów i/lub pasażerów statkami żeglugi śródlądowej, odbywający się w całości lub częściowo po śródlądowych żeglownych drogach wodnych;
- e) »krajowy śródlądowy transport wodny« oznacza transport śródlądowymi drogami wodnymi pomiędzy dwoma portami znajdującymi się na terytorium jednego kraju, niezależnie od przynależności państwowej statku;
- f) »międzynarodowy śródlądowy transport wodny« oznacza transport śródlądowymi drogami wodnymi pomiędzy dwoma portami znajdującymi się na terytoriach różnych krajów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 47.

g) »tranzytowy śródlądowy transport wodny« oznacza transport śródlądowymi drogami wodnymi poprzez terytorium danego kraju pomiędzy dwoma portami, z których oba znajdują się na terytorium innego kraju lub innych krajów, o ile na całej trasie wewnątrz terytorium danego kraju nie następuje przeładunek;

h) »żegluga śródlądowa« oznacza wszelkie przemieszczanie się statku po danej śródlądowej żeglownej drodze wodnej;”

2) załączniki A–F do rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 otrzymują brzmienie przedstawione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dla celów wykonania rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 stosuje się dodatkowe definicje, wyjaśnienia i wytyczne dotyczące zgłaszania danych, określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

Artykuł 3

Dla celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 statystyki będą przekazywane lub przesyłane drogą elektroniczną do jednego punktu odbioru danych w Eurostacie zgodnie z opisem plików danych i nośnika, określonym w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Dane przekazywane są w formacie zgodnym z właściwymi standardami wymiany danych określonymi przez Eurostat.

Artykuł 4

Dla celów art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 Komisja rozpowszechnia, z wykorzystaniem dowolnego nośnika oraz dowolnej struktury danych, wszelkie dane określone w załącznikach A–F do rozporządzenia (WE) nr 1365/2006, które nie zostaną przez państwa członkowskie określone jako poufne.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Załączniki A–F do rozporządzenia (WE) nr 1365/2006 otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK A

Tabela A1. Transport towarów ze względu na rodzaj towarów (dane roczne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Table	2-alfanumeryczne	»A1«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Kraj/region załadunku	4-alfanumeryczne	NUTS2 (*)	
Kraj/region rozładunku	4-alfanumeryczne	NUTS2 (*)	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Rodzaj towaru	2-cyfrowe	NST 2000 (**)	
Rodzaj opakowania	1-cyfrowe	1 = Towary w kontenerach 2 = Towary nie w kontenerach i puste kontenery	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-km			Tony-km

(*) Jeśli kod regionalny jest nieznan lub niedostępny, stosuje się następujący sposób kodowania:

- »NUTS0 + ZZ«, jeśli dla danego kraju partnerskiego istnieje kod NUTS,
- »kod ISO + ZZ«, jeśli dla danego kraju partnerskiego nie istnieje kod NUTS,
- »ZZZZ«, jeśli kraj partnerski jest zupełnie nieznan.

(**) Wyłącznie dla roku odniesienia 2007 można do zgłaszania typów towarów stosować klasyfikację NST/R, zgodnie z wyjaśnieniem w załączniku F.

ZAŁĄCZNIK B

Tabela B1. Transport ze względu na przynależność państwową i rodzaj statku (dane roczne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	»B1«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Kraj/region załadunku	4-alfanumeryczne	NUTS2 (*)	
Kraj/region rozładunku	4-alfanumeryczne	NUTS2 (*)	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Rodzaj statku	1-cyfrowe	1 = Barka z własnym napędem 2 = Barka bez własnego napędu 3 = Barka tankowiec z własnym napędem 4 = Barka tankowiec bez własnego napędu 5 = Inny statek transportowy 6 = Statek pełnomorski	
Przynależność państwowa statku	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy) (**)	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-km			Tony-km

(*) Jeśli kod regionalny jest nieznan lub niedostępny, stosuje się następujący sposób kodowania:

- »NUTS0 + ZZ«, jeśli dla danego kraju partnerskiego istnieje kod NUTS,
- »kod ISO + ZZ«, jeśli dla danego kraju partnerskiego nie istnieje kod NUTS,
- »ZZZZ«, jeśli kraj partnerski jest zupełnie nieznan.

(**) Jeśli dla kraju, w którym zarejestrowany jest statek, nie istnieje kod NUTS, zgłasza się krajowy kod ISO. Jeśli przynależność państwowa statku jest nieznan, należy zastosować kod »ZZ«.

Tabela B2. Ruch statków (dane roczne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	»B2«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Liczba przemieszczeń załadowanych statków			Przemieszczenia statków
Liczba przemieszczeń pustych statków			Przemieszczenia statków
Statek-km (załadowane statki)			Statek-km
Statek-km (puste statki)			Statek-km

UWAGA: Przekazanie powyższej tabeli B2 nie jest obowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK C

Tabela C1. Transport kontenerowy ze względu na rodzaj towarów (dane roczne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	»C1«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Kraj/region załadunku	4-alfanumeryczne	NUTS2 (*)	
Kraj/region rozładunku	4-alfanumeryczne	NUTS2 (*)	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Rozmiar kontenerów	1-cyfrowe	1 = Kontenery 20 stóp 2 = Kontenery 40 stóp 3 = Kontenery > 20 stóp i < 40 stóp 4 = Kontenery > 40 stóp	
Status załadowania	1-cyfrowe	1 = Załadowane kontenery 2 = Puste kontenery	
Rodzaj towaru	2-cyfrowe	NST 2000 (**)	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-km			Tony-km
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Jeśli kod regionalny jest nieznan lub niedostępny, stosuje się następujący sposób kodowania:

- »NUTS0 + ZZ«, jeśli dla danego kraju partnerskiego istnieje kod NUTS,
- »kod ISO + ZZ«, jeśli dla danego kraju partnerskiego nie istnieje kod NUTS,
- »ZZZZ«, jeśli kraj partnerski jest zupełnie nieznan.

(**) Wyłącznie dla roku odniesienia 2007 można do zgłaszania typów towarów stosować klasyfikację NST/R, zgodnie z wyjaśnieniem w załączniku F.

ZAŁĄCZNIK D

Tabela D1. Transport ze względu na przynależność państwową statków (dane kwartalne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	»D1«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Kwartał	2-cyfrowe	41 = Kwartał 1 42 = Kwartał 2 43 = Kwartał 3 44 = Kwartał 4	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Przynależność państwowa statku	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy) (*)	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-km			Tony-km

(*) Jeśli dla kraju, w którym zarejestrowany jest statek, nie istnieje kod NUTS, zgłasza się krajowy kod ISO. Jeśli przynależność państwowa statku jest nieznana, należy zastosować kod »ZZ«.

Tabela D2. Transport kontenerowy ze względu na przynależność państwową statków (dane kwartalne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	»D2«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Kwartał	2-cyfrowe	41 = Kwartał 1 42 = Kwartał 2 43 = Kwartał 3 44 = Kwartał 4	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Przynależność państwowa statku	2-literowe	NUTS0 (kod krajowy) (*)	
Status załadowania	1-cyfrowe	1 = Załadowane kontenery 2 = Puste kontenery	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-km			Tony-km
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Jeśli dla kraju, w którym zarejestrowany jest statek, nie istnieje kod NUTS, zgłasza się krajowy kod ISO. Jeśli przynależność państwowa statku jest nieznana, należy zastosować kod »ZZ«.

ZAŁĄCZNIK E

Tabela E1. Transport towarów (dane roczne)

Elementy	Kodowanie	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	»E1«	
Kraj zgłaszający	2-literowe	NUTSO (kod krajowy)	
Rok	4-cyfrowe	»rrrr«	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Rodzaj towaru	2-cyfrowe	NST 2000 (*)	
Przetransportowane tony ogółem			Tony
Tony-km ogółem			Tony-km

(*) Wyłącznie dla roku odniesienia 2007 można do zgłaszania typów towarów stosować klasyfikację NST/R, zgodnie z wyjaśnieniem w załączniku F.

ZAŁĄCZNIK F

NOMENKLATURA TOWARÓW

Poszczególne rodzaje towarów zgłasza się zgodnie z klasyfikacją NST-2000 ⁽¹⁾ w sposób określony w tabeli F.1. Stosuje się dwucyfrowy kod podany w kolumnie »Grupy NST-2000«.

Państwa członkowskie mogą jednak, tylko w 2007 r., stosować do zgłaszania rodzaju towarów klasyfikację NST/R ⁽²⁾, przedstawioną w tabeli F.2. Stosuje się dwucyfrowy kod podany w kolumnie »Grupy towarów«.

Państwa członkowskie mogą również postanowić o stosowaniu w 2007 r. obu klasyfikacji do zgłaszania towarów. Poczawszy od 2008 r. dopuszczona do stosowania będzie wyłącznie klasyfikacja NST-2000.

Tabela F.1. Klasyfikacja NST-2000

Grupy NST-2000	Opis towarów
01	Produkty rolnictwa, łowiectwa i leśnictwa, ryby i pozostałe produkty rybactwa
02	Węgiel kamienny i brunatny (lignit), torf, ropa naftowa i gaz ziemny, uran i tor
03	Rudy metali i inne produkty górnictwa i kopalnictwa
04	Produkty spożywcze, napoje i tytoń
05	Tekstylia i wyroby włókiennicze, skóra i produkty skórzane
06	Drewno i wyroby z drewna oraz z korka (z wyłączeniem mebli); artykuły ze słomy z materiałów do wyplatania; masa włóknista, papier i wyroby z papieru; druki i zapisane nośniki informacji
07	Koks, produkty rafinacji ropy naftowej i paliwo jądrowe
08	Chemikalia, wyroby chemiczne i włókna sztuczne; wyroby z gumy i z tworzyw sztucznych
09	Inne niemetaliczne wyroby mineralne
10	Podstawowe metale; wyroby metalowe gotowe, z wyłączeniem maszyn i urządzeń
11	Maszyny i urządzenia gdzie indziej niesklasyfikowane, maszyny biurowe i komputery; maszyny i sprzęt elektryczny gdzie indziej niesklasyfikowane; urządzenia radiowe, telewizyjne i komunikacyjne, instrumenty medyczne, precyzyjne i optyczne; zegarki i zegary
12	Sprzęt transportowy
13	Meble, wyroby pozostałe gdzie indziej niesklasyfikowane
14	Surowce wtórne; odpady komunalne i inne odpady gdzie indziej niesklasyfikowane w CPA
15	Listy, paczki <i>Uwaga:</i> Ten dział zwykle stosowany jest w odniesieniu do towarów transportowanych przez instytucje pocztowe i wyspecjalizowane firmy kurierskie w NACE sekcja 2 grupy 53.10 i 53.20.
16	Wyposażenie i materiały wykorzystywane w transporcie towarów <i>Uwaga:</i> Ten dział obejmuje takie produkty, jak puste kontenery, palety, pudła, skrzynie i kosze na kółkach. Obejmuje on również pojazdy stosowane do przechowywania towarów, które same są przewożone innym pojazdem. Istnienie kodu dla tego rodzaju materiałów nie przesądza kwestii, czy tego rodzaju materiały należy zaliczyć do »towarów«; zależy to od zasad gromadzenia danych, obowiązujących dla poszczególnych rodzajów transportu.
17	Towary przewiezione podczas przeprowadzek domowych i biurowych, bagaż transportowany oddzielnie od pasażerów, pojazdy silnikowe przewożone do naprawy; inne towary nierynkowe gdzie indziej niesklasyfikowane
18	Towary pogrupowane: zbiór różnych rodzajów towarów transportowanych razem <i>Uwaga:</i> Niniejszy dział wykorzystywany jest w przypadkach, gdy nie uzna się za właściwe przypisanie towarów oddzielnie do grup 01–16.

⁽¹⁾ Standard Goods for Transport Statistics [Standardowa Klasyfikacja Statystyczna Towarów Przewożonych], 2000, przyjęta podczas sześćdziesiątej czwartej sesji Komitetu Transportu Śródlądowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) (18–21 lutego 2002 r.) i zmieniona podczas pięćdziesiątej szóstej sesji Grupy Roboczej ds. Statystyk Transportu (8–10 czerwca 2005 r.) w dokumencie TRANS/WP.6/2004/1/Rev.2.

⁽²⁾ Standard Goods Classification for Transport Statistics/Revised [Standardowa Klasyfikacja Towarów do celów Statystyk Transportu/Zmieniona], 1967. Opublikowana przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich (wersja francuska 1968).

Grupy NST-2000	Opis towarów
19	Towary niedające się zidentyfikować: towary, których z jakichkolwiek powodów nie można zidentyfikować, a przez to przypisać do grup 01–16 <i>Uwaga:</i> Niniejszy dział obejmuje towary, w przypadku których jednostka zgłaszająca nie posiada informacji na temat rodzaju transportowanych towarów.
20	Inne towary gdzie indziej niesklasyfikowane <i>Uwaga:</i> Niniejszy dział obejmuje wszelkie towary, których nie można przypisać do żadnej z grup 01–19. Ponieważ grupy 01–19 powinny objąć wszystkie przewidywalne kategorie transportowanych towarów, korzystanie z grupy 20 powinno odbywać się w wyjątkowych przypadkach i taka sytuacja może wskazać na potrzebę dalszej kontroli danych przekazanych w tym dziale.

Tabela F.2. Klasyfikacja NST/R

Grupy towarów	Dział NST/R	Grupy NST/R	Opis
1	0	01	Zboża
2		02, 03	Ziemniaki, inne świeże lub mrożone owoce i warzywa
3		00, 06	Żywe zwierzęta, buraki cukrowe
4		05	Drewno i korek
5		04, 09	Wyroby włókiennicze, artykuły włókiennicze i włókna sztuczne, inne surowce zwierzęce i roślinne
6	1	11, 12, 13, 14, 16, 17	Środki spożywcze i pasze dla zwierząt
7		18	Nasiona oleiste oraz owoce oleiste i tłuszcze
8	2	21, 22, 23	Stałe paliwa mineralne
9	3	31	Ropa naftowa
10		32, 33, 34	Produkty ropopochodne
11	4	41, 46	Ruda żelaza, odpady żelaza i stali oraz pył wielkopiecowy
12		45	Rudy i odpady metali nieżelaznych
13	5	51, 52, 53, 54, 55, 56	Produkty metalowe
14	6	64, 69	Cement, wapno, przetworzone materiały budowlane
15		61, 62, 63, 65	Surowe i przetworzone minerały
16	7	71, 72	Nawozy naturalne i chemiczne
17	8	83	Chemikalia węglowodórne, smoła
18		81, 82, 89	Chemikalia inne niż chemikalia węglowodórne i smoła
19		84	Masa papierowa i makulatura
20	9	91, 92, 93	Urządzenia transportowe, maszyny, aparatura, silniki, zmontowane lub nie oraz ich części
21		94	Wyroby z metalu
22		95	Szkło, wyroby szklane, produkty ceramiczne
23		96, 97	Skóra, materiały włókiennicze, odzież, inne wyroby
24		99	Artykuły różne

ZAŁĄCZNIK II

**DODATKOWE DEFINICJE, WYJAŚNIENIA I WYTYCZNE DOTYCZĄCE ZGŁASZANIA DANYCH DLA
CEŁÓW WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 1365/2006**

SEKCJA I. ŚRÓDLĄDOWY TRANSPORT WODNY

1. Śródlądowe żeglowne drogi wodne

Termin ten obejmuje żeglowne rzeki, jeziora, kanały i ujścia. Śródlądowa droga wodna stanowiąca granicę między dwoma krajami podlega zgłoszeniu przez oba te kraje.

2. Śródlądowy transport wodny

Dla celów niniejszego rozporządzenia przewóz towarów i/lub pasażerów statkami pełnomorskimi, odbywający się całkowicie po śródlądowych żeglownych drogach wodnych, będzie uznawany za śródlądowy transport wodny i będzie podlegać tym samym obowiązkom przedstawiania danych, niezależnie od tego, że statki pełnomorskie nie są konkretnie ujęte w innych definicjach.

Pojęcie to nie obejmuje przewozu towarów wysyłanych na instalacje morskie. Pojęcie nie obejmuje bunkrów i zapasów dostarczanych na statki stojące w porcie, ale obejmuje olej bunkrowy wysyłany na statki na morzu.

3. Krajowy śródlądowy transport wodny

Krajowy śródlądowy transport wodny może obejmować tranzyt przez terytorium innego kraju, ale musi również być zgłoszony przez ten inny kraj jako tranzyt. Pojęcie to obejmuje transport kabotażowy definiowany jako krajowy śródlądowy transport wodny prowadzony przez statek zarejestrowany w innym kraju.

4. Międzynarodowy śródlądowy transport wodny

Międzynarodowy śródlądowy transport wodny może obejmować tranzyt przez terytorium jednego lub kilku krajów trzecich. Transport taki musi być zgłoszony przez te kraje jako tranzyt.

5. Tranzytowy śródlądowy transport wodny

Dany transport jest uznawany za tranzytowy śródlądowy transport wodny jedynie pod warunkiem, że na całej trasie wewnątrz terytorium danego kraju nie następuje przeładunek.

6. Kraj/region załadunku

Jest to kraj lub region portu (poziom NUTS2⁽¹⁾), w którym transportowane towary są załadowywane na statek.

7. Kraj/region rozładunku

Jest to kraj lub region portu (poziom NUTS2), w którym transportowane towary są rozładowywane ze statku.

8. Rodzaj pakowania towarów

Towary mogą być przewożone na statku z zastosowaniem dwóch rodzajów pakowania:

- w kontenerach, zgodnie z ich definicją w sekcji III.1,
- nie w kontenerach.

⁽¹⁾ Nazewnictwo jednostek terytorialnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, str. 1). Do celów niniejszego rozporządzenia będą miały zastosowanie wszelkie ewentualne przyszłe aktualizacje tej klasyfikacji, przyjęte w drodze rozporządzeń wykonawczych Komisji.

SEKCJA II. RODZAJE STATKÓW

1. Barka z własnym napędem

Każdy śródlądowy statek towarowy z własnym napędem, inny niż barka-tankowiec z własnym napędem.

2. Barka bez własnego napędu

Każdy śródlądowy statek towarowy bez własnego napędu, inny niż barka-tankowiec bez własnego napędu. Kategoria ta obejmuje barki holowane, pchane i holowano-pchane.

3. Barka-tankowiec z własnym napędem

Barka z własnym napędem, przeznaczona do transportu płynów lub gazów w stałych zbiornikach.

4. Barka-tankowiec bez własnego napędu

Barka bez własnego napędu, przeznaczona do transportu płynów lub gazów w stałych zbiornikach.

5. Pozostałe statki towarowe

Wszelkie inne znane lub nieznanne rodzaje śródlądowych statków towarowych, przeznaczonych do przewozu towarów, niezdefiniowane w poprzednich kategoriach.

6. Statek pełnomorski

Statek inny niż statki pływające głównie po śródlądowych żeglownych drogach wodnych bądź w obrębie lub bezpośrednim sąsiedztwie wód chronionych lub obszarów, gdzie stosuje się przepisy portowe.

SEKCJA III. KONTENERY

1. Kontener

Kontener towarowy oznacza element wyposażenia transportowego:

- 1) o trwałym charakterze i w związku z tym dostatecznie wytrzymały, aby stosować go wielokrotnie;
- 2) specjalnie zaprojektowany w celu ułatwienia transportu rzeczy, bez przeładunku, jednym lub większą ilością rodzajów środków transportu;
- 3) wyposażony w urządzenia pozwalające na jego szybkie przenoszenie, w szczególności przenoszenie ze środka transportu jednego rodzaju na inny;
- 4) tak zaprojektowany, aby łatwo go było napelniać i opróżniać;
- 5) mający długość 20 stóp lub więcej.

2. Rozmiar kontenerów

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia rozmiar kontenerów zgłasza się w czterech kategoriach:

- 1) kontener ISO 20 stóp (o długości 20 stóp i szerokości 8 stóp);
- 2) kontener ISO 40 stóp (o długości 40 stóp i szerokości 8 stóp);
- 3) kontenery ISO o długości przekraczającej 20 stóp i mniejszej niż 40 stóp;
- 4) kontenery ISO o długości powyżej 40 stóp.

Kontenery mniejsze niż 20 stóp lub o nieznanym rozmiarze należy zgłaszać w kategorii 1.

3. Status załadowania kontenerów

Kontenery mogą mieć dwa statusy załadowania, niezależnie od rozmiaru:

- załadowany – jeśli wewnątrz kontenera przewożony jest towar jakiegokolwiek rodzaju,
- pusty – jeśli wewnątrz kontenera nie znajduje się żaden towar.

SEKCJA IV. ŻEGLUGA ŚRÓDLĄDOWA

1. Liczba przemieszczeń załadowanych statków

Jedno przemieszczenie załadowanego statku liczy się jako przemieszczenie statku z portu załadunku towaru jakiegokolwiek rodzaju do kolejnego portu załadunku lub rozładunku.

2. Liczba przemieszczeń pustych statków

Jedno przemieszczenie pustego statku liczy się jako przemieszczenie statku z jednego portu do innego, w czasie którego waga brutto-brutto przewożonych towarów wynosi zero. Przemieszczenie statku przewożącego puste kontenery nie jest uważane za przemieszczenie pustego statku.

SEKCJA V. JEDNOSTKI

1. Tona

Jednostka miary wagi przewożonych towarów równa 1 000 kg.

Pod uwagę bierze się wagę brutto-brutto towarów. Jest ona równa sumie wagi towarów wraz z opakowaniami oraz wagi tara wyposażenia w rodzaju kontenerów, kontenerów wymiennych („swap-body”) i palet. Waga po odliczeniu wagi tara to waga brutto.

2. Tony-km

Jednostka miary przewozu towarów, równa jednej tonie towaru przewiezionej na odległość jednego kilometra.

Przy zgłaszaniu wielkości przewozu w tonach-km należy brać pod uwagę tylko odległość pokonaną po śródlądowych żeglownych drogach wodnych.

3. TEU

Jednostka miary rozmiarów kontenera, równoważna kontenerowi o rozmiarze 20 stóp. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące odpowiedniki:

1) kontener ISO 20 stóp (o długości 20 stóp i szerokości 8 stóp)	= 1 TEU;
2) kontener ISO 40 stóp (o długości 40 stóp i szerokości 8 stóp)	= 2 TEU;
3) kontenery ISO o długości przekraczającej 20 stóp i mniejszej niż 40 stóp	= 1,5 TEU;
4) kontenery ISO o długości powyżej 40 stóp	= 2,25 TEU.

4. TEU-km

Jednostka miary przewozu towarów, równa jednemu TEU przewiezionemu na odległość jednego kilometra.

Przy zgłaszaniu wielkości przewozu w TEU-km należy brać pod uwagę tylko odległość pokonaną po śródlądowych żeglownych drogach wodnych.

5. Statek-km

Jednostka miary ruchu statków, równoważna przemieszczeniu statku na odległość jednego kilometra.

Przy zgłaszaniu wielkości ruchu w statkach-km należy brać pod uwagę tylko odległość pokonaną po śródlądowych żeglownych drogach wodnych.

ZAŁĄCZNIK III

OPIS PLIKÓW DANYCH I NOŚNIKA DLA CELÓW WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 1365/2006

Opis elementów, które należy zastosować w każdym pliku danych

W poniższej tabeli przedstawiono elementy, które należy zawrzeć w każdym pliku danych (tabeli) przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu:

Elementy	Format i wielkość	Tabela						
		A1	B1	B2	C1	D1	D2	E1
Wymiary								
Numer tabeli	an2	X	X	X	X	X	X	X
Kraj zgłaszający	a2	X	X	X	X	X	X	X
Rok	n4	X	X	X	X	X	X	X
Kwartał	n2					X	X	
Kraj/region załadunku	an4	X	X		X			
Kraj/region rozładunku	an4	X	X		X			
Rodzaj transportu	n1	X	X	X	X	X	X	X
Rodzaj towaru	n2	X			X			X
Rodzaj opakowania	n1	X						
Rodzaj statku	n1		X					
Przynależność państwowa statku	a2		X			X	X	
Rozmiar kontenerów	n1				X			
Status załadowania	n1				X		X	
Wartości								
Przetransportowane tony	n..12	X	X		X	X	X	X
Tony-km	n..18	X	X		X	X	X	X
Liczba przemieszczeń załadowanych statków	n..12			X				
Liczba przemieszczeń pustych statków	n..12			X				
Statek-km (załadowane statki)	n..18			X				
Statek-km (puste statki)	n..18			X				
TEU	n..12				X		X	
TEU-km	n..18				X		X	

Pola zaznaczone są w kolumnach dotyczących poszczególnych tabel w dwojaki sposób:

— „X”: pola, które muszą znaleźć się w danej tabeli,

— „ ”(spacja): pola niedotyczące danej tabeli (pola, których dana tabela nie powinna obejmować).

Każde pole ma format liczbowy (n), literowy (a) albo alfanumeryczny (an). Wielkość pola jest bądź stała („format + numer”, np.: „n4”), bądź zmienna, z określeniem maksymalnej liczby pozycji („format + ».« + maksymalna liczba pozycji” np.: „n..12”).

Opis nośnika

Stosowany format przekazywania danych musi być kompatybilny z automatycznym przekazywaniem danych (metoda EDI).

Dopuszczalny jest format „CSV” (Comma Separated Values – wartości rozdzielane przecinkiem) ze średnikiem (;) jako separatorem pól. Eurostat może również określić inny, bardziej zaawansowany format, oparty na odpowiednim standardzie wymiany. W takim przypadku Eurostat udostępni szczegółową dokumentację dotyczącą sposobu wdrożenia tego standardu zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Dane będą przekazywane lub przesyłane drogą elektroniczną do jednego punktu odbioru danych w Eurostacie.

Należy przysyłać osobny plik w odniesieniu do każdej tabeli wymienionej w rozporządzeniu oraz do każdego okresu.

Wymagana jest zgodność z następującą konwencją nadawania nazw plikom:

„IWW_Tabela_Częstotliwość_Kraj_Rok_Okres[_PoleOpcjonalne].format”, gdzie:

IWW	Dla danych dotyczących śródlądowych dróg wodnych
Tabela	„A1”, „B1”, „B2”, „C1”, „D1”, „D2” lub „E1”
Częstotliwość	„A” – dane roczne „Q” – dane kwartalne
Kraj	Kraj zgłaszający: stosować NUTS0
Rok	Rok, którego dotyczą dane – 4 pozycje (np. 2007)
Okres	„0000” – dane roczne „0001” – dane za pierwszy kwartał Q01 „0002” – dane za drugi kwartał Q02 „0003” – dane za trzeci kwartał Q03 „0004” – dane za czwarty kwartał Q04
[_PoleOpcjonalne]	Może zawierać dowolny ciąg znaków o długości od 1 do 220 znaków (dopuszcza się tylko znaki „A”-„Z”, „0”-„9” i „_”). To pole nie jest interpretowane przez narzędzia Eurostatu
.format	Format pliku (np. „CSV” dla Comma Separated Value, „GES” dla GESMES)

Przykład:

Plik „IWW_D1_Q_FR_2007_0002.csv” zawiera dane dla Francji dotyczące tabeli D1 rozporządzenia za rok 2007, drugi kwartał.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 426/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w dniu 17 kwietnia 2007 r. w ramach wspólnotowego kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 2402/96 dla skrobi z manioku pochodzącej z Tajlandii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2402/96 ⁽³⁾ otworzyło roczny kontyngent taryfowy na przywóz 10 000 ton skrobi z manioku (numer porządkowy 09.4065).
- (2) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2402/96 wynika, że wnioski złożone w dniu 17 kwietnia 2007 r. do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, zgodnie z art. 9 wspomnianego rozporządzenia, dotyczą ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, w jakiej mierze pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości objętych wnioskami.

- (3) Należy również zaprzestać wydawania pozwoleń na przywóz w ramach rozporządzenia (WE) nr 2402/96 w bieżącym okresie obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdy wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz skrobi z manioku objęty kontyngentem, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2402/96, złożony w dniu 17 kwietnia 2007 r. do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, podlega wydaniu pozwolenia na ilości objęte wnioskiem pomnożone przez współczynnik przydziału w wysokości 59,78761 %.

2. W bieżącym roku kontyngentowym zawieszają się wydawanie pozwoleń na ilości wnioskowane od dnia 17 kwietnia 2007 r. o godzinie 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 18.12.1996, str. 14. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1884/2006 (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, str. 44).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 427/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 20 kwietnia 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	26,83 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	26,83
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	26,83
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	26,83 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	29,17
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	29,17
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	29,17
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 428/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 20 kwietnia 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,17
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,17
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,17
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,17
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2917

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 429/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 19 kwietnia 2007 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 19 kwietnia 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 34,165 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 203/2007 (Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 3)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 430/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 38/2007 z dnia 17 stycznia 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 18 kwietnia 2007 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 18 kwietnia 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 wynosi 392,50 EUR/tonę.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 18.1.2007, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 203/2007 (Dz.U. L 61 z 28.2.2006, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 431/2007**z dnia 19 kwietnia 2007 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 30 marca 2007 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 353/2007 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 353/2007 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 353/2007 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 30.3.2007, str. 45.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 20 kwietnia 2007 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	29,17	29,17

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltar, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 kwietnia 2007 r.

zmieniająca decyzję nr 92/452/EWG w odniesieniu do niektórych zespołów pobierania i produkcji zarodków w Kanadzie, Nowej Zelandii oraz Stanach Zjednoczonych Ameryki

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1582)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/237/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 92/452/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiająca wykazy zespołów pobierania zarodków i zespołów produkcji zarodków zatwierdzonych w państwach trzecich do wywozu do Wspólnoty zarodków bydlęcych⁽²⁾ stanowi, że państwa członkowskie mogą sprowadzać zarodki z państw trzecich tylko w przypadku gdy zostały one pobrane, przetworzone i przechowane przez zespoły pobierania zarodków wymienione w tej decyzji.

(2) Kanada, Nowa Zelandia i Stany Zjednoczone Ameryki zwróciły się z wnioskiem o wprowadzenie zmian w tych wykazach w pozycjach dotyczących tych państw w odniesieniu do niektórych zespołów pobierania i produkcji zarodków.

(3) Kanada, Nowa Zelandia i Stany Zjednoczone Ameryki przedstawiły gwarancje w zakresie przestrzegania odpowiednich zasad określonych w dyrektywie 89/556/EWG, a służby weterynaryjne tych państw oficjalnie zatwierdziły odnośne zespoły pobierania zarodków przeznaczonych do wywozu do Wspólnoty.

(4) W świetle powyższego decyzja 92/452/EWG wymaga zmiany.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 92/452/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/60/WE (Dz.U. L 31 z 3.2.2006, str. 24).

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 29.8.1992, str. 40. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/122/WE (Dz.U. L 52 z 21.2.2007, str. 8).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 92/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Kanadzie nr E71 otrzymuje brzmienie:

„CA		E71		Gencor RR 5 Guelph, Ontario N1H 6J2	dr Ken Christie dr Everett Hall”;
-----	--	-----	--	---	--------------------------------------

b) skreśla się wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Nowej Zelandii nr NZEB01;

c) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Nowej Zelandii nr NZEB02 otrzymuje następujące brzmienie:

„NZ		NZEB02		Animal Breeding Services Ltd Kihikihi ET Centre 3680 State Highway 3, RD 2 Hamilton	dr John David Hepburn”;
-----	--	--------	--	--	-------------------------

d) dodaje się następujący wiersz w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych Ameryki:

„US		06ID129 E1327		Countryside Veterinary Clinic 2724E 700 N St. Anthony, ID 83445	dr Richard Geary”;
-----	--	------------------	--	---	--------------------

e) dodaje się następujący wiersz w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych Ameryki:

„US		06IA128 E1717		Westwood Embryo Services INC 1760 Dakota AVE Waverly, IA 50677	dr Mike Pugh”;
-----	--	------------------	--	--	----------------

f) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki nr 93WA061 E600 otrzymuje brzmienie:

„US		93WA061 E600		Mount Baker Veterinary and Embryo Transfer Services 9320 Weidkamp RD Lynden, WA 98264	dr Blake Bostrum”;
-----	--	-----------------	--	--	--------------------

g) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki nr 95PA082 E664 otrzymuje brzmienie:

„US		95PA082 E664		Van Dyke Veterinary Clinic 4994 Sandy Lake Greenville RD Sandy Lake, PA 16145	dr Todd Van Dyke”;
-----	--	-----------------	--	---	--------------------

h) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki nr 92MD058 E745 otrzymuje brzmienie:

„US		92MD058 E745		Catocin Embryo Transfer 4339 Ridge RD Mt. Airy, MD 21771	dr William L Graves”;
-----	--	-----------------	--	--	-----------------------

i) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki nr 02TX107 E1428 otrzymuje brzmienie:

„US		02TX107 E1482		OvaGenix 4700 Elmo Weedon RD #103 Collage Station, TX 77845	dr Stacy Smitherman”.
-----	--	------------------	--	---	-----------------------

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/238/WPZiB

z dnia 19 kwietnia 2007 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 18 ust. 5 w powiązaniu z art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2005, Rada przyjęła wspólne stanowisko 2005/556/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania pana Pekki HAAVISTA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Sudanie.
- (2) W dniu 5 lipca 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/468/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające i zmieniające mandat w SPUE w Sudanie.
- (3) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/108/WPZiB ⁽³⁾ przedłużające do dnia 30 kwietnia 2007 r. mandat pana Pekki HAAVISTA jako SPUE w Sudanie. Rada uzgodniła również, że mandat SPUE w Sudanie powinien w zasadzie zostać przedłużony o 12 miesięcy.
- (4) Pan Pekka HAAVISTO poinformował Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela o swym zamiarze ustąpienia ze stanowiska z końcem kwietnia 2007 r. Należy zatem mianować nowego SPUE w Sudanie na okres pozostający do końca mandatu.
- (5) Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel zalecił mianowanie pana Torbena BRYLLE'a nowym SPUE w Sudanie.

(6) Art. 49 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾, przewiduje, że podstawowe akty mogą przyjąć mianowicie formę decyzji zgodnie z art. 18 ust. 5 Traktatu.

(7) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i może zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Mianowanie

Pan Torben BRYLLE zostaje mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Sudanie od dnia 1 maja 2007 r. do dnia 29 lutego 2008 r. Pełni on swoje funkcje zgodnie z mandatem i szczegółowymi zasadami określonymi we wspólnym działaniu 2007/108/WPZiB.

Artykuł 2

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 maja 2007 r. do dnia 29 lutego 2008 r. wynosi 1 700 000 EUR.

2. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE w Sudanie a Komisją. Wydatki kwalifikują się do finansowania od dnia 1 maja 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 6.7.2006, str. 38.

⁽³⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, str. 63.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

*Artykuł 3***Przegląd**

Do połowy listopada 2007 r. SPUE w Sudanie przedstawi Sekretarzowi Generalnemu/Wysokiemu Przedstawicielowi, Radzie i Komisji kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 4***Skuteczność**

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

*Artykuł 5***Publikacja**

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 19 kwietnia 2007 r.

W imieniu Rady

Brigitte ZYPRIES

Przewodniczący

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do decyzji Rady 2004/752/WE, Euratom z dnia 2 listopada 2004 r. ustanawiającej Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 333 z dnia 9 listopada 2004 r.)

Strona 10, załącznik do decyzji (załącznik I „Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej” do Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości), art. 7 ust. 5:

- zamiast:* „5. Sąd do spraw Służby Publicznej rozstrzyga o kosztach postępowania. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych regulaminu, strona przegrywająca zostaje obciążona kosztami, jeżeli sąd tak orzeknie.”,
- powinno być:* „5. Sąd do spraw Służby Publicznej rozstrzyga o kosztach postępowania. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych regulaminu, strona przegrywająca zostaje obciążona kosztami, jeżeli strona wygrywająca zażądała ich zwrotu w swoich pismach procesowych.”.
-